

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iona Propheta

Luther, Martin

Argentorati

VD16 B 3892

VI Deficiente anima mea domini recordabar, precesque meæ ad te
pertingebant ad templum sanctum tuum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36534

ēduxisti, domine Deus meus.

Meliora nunc sequuntur hic, & alie cogitationes Ionæ subeunt, Hic fides caput erigit ad uincendū diuida, desperatæ hic demum cogitationes cessant, Eo temporis, quom in altissima cōstitutus eram morte, & nihil minus sperabam, quā uitam. quandoq̄ dem impossibile erat ut uiuerem, tu cum tua uirtute ingentiq̄; miraculo aduentabas, me amq̄; uitam, tum à morte, tum ab interitu educebas, Sic quando funiculus tenacissimus est infringi solet, Quocirca Deo, adiutor in necessitatibus, est nomen inditum, ut is tum succurrat, quando omnia desperata & impossibilia fuerint, At quid ille faciat, dum sic iuuat, ausculta.

VI Deficiente anima mea domini recordabar, precesque meæ ad te pertingebant ad templum sanctum tuum.

Principio gratiam et spiritum impertit Deus, ut erectum cor misericordie domini recordetur, utq̄; posthabuis de ira Dei cogitationibus, sese à Deo iudice, ad Deum patrem conuertat, Verum hoc non ē humanarum uirium, Siquidem Iona hic adserit, animam suam defecisse, eiusq̄; uim & opera, præter deflectionem & desperationem fuisse nihil, Quod uero domini mentionem facit, et credere inapit, id non est

ANNOTATIONES.

est anima suæ opus. Spiritus, alióqui nemo, Domini memor esse potest. Vbi uero id contigerit, ut memoria Dei in cor ascenderit, nouum tum ibi lumen exurgit. ibi uita rursum prominet. cor denique confidentiam implorandi Dei, recipit. & orandi, ac tum etiam certissime exauditur. Hoc est, quod Iona uersu primo ait. Clamabam ad Dominum in tribulatione mea & respondit mihi. Porrò hic mors, ira peccatum, Inferi, & omnis interitus finem habent. & omnia uincuntur & deuorantur per fidem in diuinam benignitatem fundatam.

Quod uero ait preces meæ perueniebant ad te in templo sancto tuo, rursum templum Hierosolymitanum intelligit, in quo Deus erat corporaliter siue externe. Populo enim Israël lege cautum erat, ut nusquam adorarent Deum, nisi ubi locus Dei ab eo designatus & constitutus esset. Quemadmodum ait Exodi. 18. Vbi nominis mei memoriam fecero, illuc ueniam, ut te benedicam. Sic omnes, qui in terra Israël, uel extra eandem agebant, si quando orare uellent, animum uersum habere oportuit & fixum ad eum locum, in quo Deus corporaliter per uerbum suum morabatur. ut ne alios deos colerent, quàm illum solum, qui supra Cherubin in throno residebat. ad eum locum omnes orationes directas

g esse

esse oportuit, quemadmodū nostris tēporibus in nō
uo Testamento, omnes preces nostras ad Christum
dirigi necessarium est, qui propitiatorum nostrum
est, ut nullum alium Deum neq; scire, neq; colere
aut adorare debeamus, præter illum, qui in homi-
ne Christo IESV. corporaliter habitat. nec enim
alius porrò est.

VII

**Qui uero in uanitatē frustra
confidunt, misericordiā relinquūt.**

In Ebræo est, misericordiam suam relinquunt.
Atqui dum id in Germanico sonct, quasi de humana
misericordia loquatur, quam proximis exhibere de-
beant. dictione (suam) omiſſa, simpliciter miseri-
cordiā uerti, ut eo clarior esset sententia. Iona enim
de misericordia & bonitate Dei loquitur, quæ no-
stra est, hoc est nobis præposita, promissa, & exhi-
bita. Perinde ac si de Christo sic dicerem, Qui Chri-
stum suū aut fidem uel Euangelion relinquunt, &c.
Quom tamen ex ijs nihil nostrum sit, sed totum dei
sit, qui donat. Ac iuxta nostrum tamen quodlibet ho-
rum uocetur, quod nobis promissum & proposti-
tum sit, ut nos acceptemus, & pro nostro habea-
mus. Nam hoc uersu nihil intelligentes operarios
sanctulos, & adultores taxat. qui nedum in grati-
am Dei